

FESTA DEL BARRI

**MOLÍ D'EN
ROVIRA**

juliol 2003

pregó,
Amparo Pérez Trotonda

Bona nit.

Em dic Amparo Pérez Trotonda i soc veïna del barri, també he estat un parell d'anys a l'associació de veïns del Molí d'en Rovira, (deu ser per això que m'han encomanat el pregó, o .....ves a saber). Vull donar les gràcies a la junta per la confiança que m'han donat en encomanar-me aquesta feina.

És el primer pregó de la meua vida i no sé si serà l'últim.

Voldria dedicar aquest pregó a les persones que m'estimo i als que m'estimen.

Bé, en primer lloc m'agradaria explicar-vos un conte:

Hi havia una vegada (així és com comencen tots els contes) en un temps, en una època, un poble anomenat Francavil, aquest poble tenia diferents barris, en un d'aquests barris amb el nom de Nou Poble hi vivien una parella, en Joanet i l'Amparito, tenien una filleta petita, de nom Mariona, i un gosset, el Baki, i eren feliços fins que un dia que va ploure molt, es va inundar la casa on vivien. En Joanet, el pare, va dir: "hem de marxar d'aquí. la casa no aguantarà gaire i les properes pluges aquesta casa s'ha n'anirà a norris". Així doncs, van decidir anar a buscar un lloc on poder viure. Primer van cercar a prop d'on vivien però no van trobar res (que pugessin pagar és clar). Un dia, parlant de tot, (com diu la meua mare) la parella d'en Joanet i l'Amparito, van recordar un barri on sempre quan hi havien anat a veure les seves amigues, la Tereseta i la Maria Josepeta ,per reunir-se amb la seva colla d'amics, sempre els hi havia agradat. Era el Barri del Molí, i mirant i mirant ves per on hi van trobar un lloc per establir-se.

Hi estaven tant a gust que al cap de poc van tenir un altre filleta, la Julieta, i d'això ja deu fer cap uns 9 anys.

Qualsevol semblança amb la realitat és més o menys cert ,perquè aixó és el que ens va passar a nosaltres.

Bé, llavors era l'últim carrer del barri, però en aquest moments ja no ho és, com els nens i les nenes , el barri també es fa gran.

També aprofitant que hi ha veïns que m'escolteu m'agradaria dir-vos que les persones que es posen en una associació ho fan sense cap mena d'ànim de lucre, més aviat tenen mals de cap i mai ho fan al gust de tothom. Per això crec que abans de quedar-ne avorrits de rebre crítiques (com ara aquesta) seria bo que altres en prenguessiu el relleu, i més gent, perquè com he dit abans, cada cop el nostre barri es fa més gran.

El món està en continu moviment i per a mi tot és una succeció de cicles, això també afecta a les associacions de veïns.

Recordo de joventut (ja fa uns anys) quan venia a la festa del barri, qui la organitzava era la colla dels pares de les meves amigues, als qui des d'aquí els hi envio un petó i un record per el Magí i el Ramon. Després n'hi van haver uns altres, els que hi ha ara, i segurament n'hi haurà d'altres que continuaran aquesta associació.

Sempre depenen de les persones que hi hagi hi veurem un tipus diferent de veure les coses i de fer barri. Com diu la dita "tothom és necessari, però ningú és imprescindible".

M'agrada el veïnatge, la relació bona entre les persones, les associacions de veïns o millor dit les persones d'aquestes associacions contribueixen a que això sigui així.

És bo que la gent participi i s'impliqui en aquestes associacions no lucratives de tot tipus, perquè n'hi ha per a tothom!. Però el més important és que aquestes persones s'ho passin bé i disfrutin mentre ho organitza i hi participen, doncs per mimetisme la resta també ho gaudeix.

La societat ,que som la Maria, el Josep, la Roser, el Joan... vull dir , la societat amb nom i cognoms i que som tots nosaltres, en destaca més els fets individuals i en canvi però les coses que es fan per gaudir-ne (primer un mateix) però pensant en altres, es consideren "cumbas", diguem-ne que no estan de moda. M'agradaria que és poses de moda DONAR UN COP DE MA, que això fos com és diu ara "fashion".

Hem de ser concients tots que tot el que succeeix a arreu del mon també ens afecta a nosaltres i el que fem aquí també afecta a la resta, ara com ara tot és molt aprop, els mitjans de comunicació ens ho diuen, guerres, fam, patiment de persones,...però sabem que hi ha més conflictes dels que surten només per a la tele, però dona la sensació que sino ho veiem no existeix.

Us heu parat a pensar de la capacitat d'assimilació i l'ho fàcilment en que ens hem acostumat veient imatges de guerra, fam i discriminació en tots els aspectes, mentre continuem dinant o sopant?. Llavors ens excusem dient allò de "ves ,sino hi podem fer res". Mentida, sí que ho podem fer.

"Els petits canvis són poderosos ", deia el Capità Enciam.

Pensereu qué té de veure un pregó de barri en parlar del que succeeix a la resta del món, doncs per a mi molt ,perquè tots vivim dins la mateixa bola que és el món.

Per acabar vull dir-vos que he tingut un somni, he somiat que el local de l'associació es traslladava a la Plaça de Vilanova , en una planta baixa amb accés per a tothom i en una plaça millor del que està ara , on hi jugava la canalla.

Bé ,només era un somni, però a vegades els somnis es fan realitat.

Bon profit i passeu-vos-ho bé !!!!!!!!!!!!!!!

PREGÓ FESTA DEL BARRI MOLÍ D'EN ROVIRA
DIJOURS 10 DE JULIOL DE 2003
A CÀRREC D'AMPARO PÉREZ TROTONDA
VILAFRANCA DEL PENEDÈS, 10 DE JULIOL DE 2003

✓